

§.5. (2) Objectum. Accedit Fidejussio *omni obligationi*, etiam naturali,
etiam futuræ, (exc. causam dotis marito debitore.)
etiam ex delicto, non adeò manifesto & gravi.

§.6. Non in plus, s. tempore s. quantitate, s. qualitate (v.g. pure, si de-
beatur sub conditione)

Civiliter: si Creditor à fidejussore plus stipulatus est, nulla pror-
sus est obligatio.

si Fidejussor ipse sponte plus promisit, valet qua sum-
mam concurrentem.

Moribus: semper valet qua debitam à reo quantitatem.

Nisi prorsus alia sit obligatio v.g. alternativa.

Nisi reus conditionaliter, fidejussor pure, sit acceptus.

Pro Reo tamen pure, fidejussor ex die vel sub conditione in-
tervenire potest, non autem alio duriore loco.

§.7. Benè tamen in firmius, v.g. sub pœnâ, juratò.

Non sub *Obstacio*, nisi juratò (Canonice.)

§.8. (3) Effectus est 1. Obligatio. 2. Actio. Sed pro fidejussore sunt
1. Beneficia 2. Jus.

Obligatio Fidejussoris est in id, quod tempore fidejussionis in obli-
gatione principalí fuit, etiam ratione usurarum.

Non in id, quod culpâ, morâve debitoris extrinsecus accessit.

Nisi in omnem causam expressè sit obligatus.

§.9. Actio ex stipulatu, datur creditorí contra fidejuss. heredi & in her.

§.10. Beneficium Jure nov. est vel excussionis, vel divisionis, vel ced. act.
etiamsi debitorem principalem se dixerit, modo non sit

Expromissor

etiamsi juratò se obligaverit Fidejussor.

§.11. Excussionis s. ordinis: modo principalis præsens & solvendo sit.

Excip. causas mercatorum, camporum.

§.12. Cessat hoc, si expressè ei sit renunciatum, saltem in genere,
exprimendo proximum.

Nisi sit Fidejussor saltem indemnitatis.

§.12.